

[T]

- Skriv under fullt navn. • Skriv kortest mulig.
 - Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte.
 - Oppgi alltid adresse og telefon, også når du sender som e-post, telefax eller diskett.
- Fædrelandsvennen, boks 369, 4664 Kristiansand.
Telefax: 38 11 32 01. E-post: fep@fedrelandsvennen.no

FORFERDET

Da jeg første gang kom til Oslo, ble jeg helt forferdet over at folk kunne bo så tett uten å snakke sammen.

KIRSTI SPARBOE

Landssvikoppgjøret og forsoning?

I Fædrelandsvennens kronikk 19. februar skriver Aasulv Lande om Sør-Afrika og den nasjonale forsoning som fant sted der etter apartheidsystemets fall. Han trekker sammenligningen med Norge 1945 og hva som skjedde i vårt land. Vårt landssvikoppgjør var basert på militær seier. På den ene side de seirende demokrater – på den annen side de tapende quislinger.

Det var formelig som jeg «hoppet i stolen» da han stilte spørsmålet 50 år etter om man kunne ha gjort urett mot landssvikerne og deres sosiale miljø. Jeg tror det er første gang jeg har sett fort i pennen denne spesielle vinklingen på problemet. Men her vil jeg gå noe lenger enn Aasulv Lande – om nasjonal forsoning har det vært snakket ofte og lenge, problemet er om man våger å si høyt at den overveiende del av de 15.000 norske domte ikke var landssvikere. Ordet forsoning er vel og bra, men i våre ører klinger det noe «vammelt».

Jeg måtte som passivt NS-medlem (foruten boten på 500 kroner) gå en slags spissrotgang over Torvet i Kristiansand og en gang i uken melde meg på politistasjonen som en annen forbryter i over ett år. Vi passive hadde alle sakalt «meldeplikt», kunne ikke reise noe sted, var un-

KRIGEN ER OVER: Men er vi ferdig med landssvikoppgjøret – mer enn 50 år etter? FOTO: FOTOSENTRALEN

der kontinuerlig oppsikt.

Nei, her må det sies høyt og klart. *De var ikke landssvikere.* Og det må komme fra kompetent og ansvarlig hold. Tør man

det? Er man redd for konsekvensene? Jeg vil nødig trekke inn mulige økonomiske konsekvenser. Det er ikke her problemet ligger. Men en grunn må den ha

denne øredøvende 50-årige taus-

Karen-Anne Elieson Axelsen
Kristiansand

Oss

SØRLENDINGER

imellom

Tagging nok en gang

Det siste er at nå skal tagging bli gjort lovlig (Fædrelandsvennen lørdag 29/1). Jeg mener at det er noe stort tull. Tagging blir hverken penere eller mer kunstferdig av den grunn. En må være veldig naiv om en tror at ungdommen som tagger vil bry seg med om det er en lovlig plass tildelt av kommunen eller ei. Det første som skjedde etter avisinnlegget til Tone Stang Astrup var at en privat garasje i Rodstrupeveien ble tagget på. Hver helg tagges vinduene i døren på Nedre Slettheia skole. De tar med seg et par vegger samtidig, dette er noe svineri. Send dem heller på en kunstskole og la kommunen betale utgiftene, da kan taggerne få utløp for sine kunstneriske evner på en positiv måte, både for seg selv og miljøet rundt dem. I Oslo var for noen år siden t-banestasjonen veldig tilgriset av taggere. Sporveien gikk sammen med kommunen for at tagging skulle bli lovlig, da skulle det hete Graffiti. Det ble ikke bedre av den grunn, for der kom taggerne og sprayet over Graffiti-en.

Det må være håpløst når både kommunen og politiet har gitt opp. Den eneste vinneren i dette spillet er taggingdommen, de har fått det som de vil med velsignelse fra kommunen, politiet og ordføreren.